

Stane Grahek (1934), nogometaš, vodja loških kajakašev

»Nogomet sem pričel igrati že pred vojno, iz obdobja med vojno pa mi je ostala v spominu tekma z nemškimi vojaki, ki so imeli odličnega golmana, sicer nemškega reprezentanta v velikem rokometu. Po vojni sem s 16 leti začel igrati v prvem moštvu, za kar sem moral opraviti pregled telesne zmogljivosti. Bil sem napadalec, dokler ni šel golman Franc Mihelčič k vojakom, mene pa so premestili v gol. Leta 1952 sem odšel v Ljubljano k Železničarju in tu ostal štiri leta. To obdobje mi je najbolj ostalo v spominu, ker smo odšli igrati v tujino, na mladinski turnir v Nürnberg in Augsburg.

V Škofjo Loko sem se vrnil leta 1958 in v klubu ostal aktiven do leta 1963. V loškem nogometu so bili tedaj najbolj pomembni vodstveni delavci Savnik (predsednik kluba), Balderman in Garjol, ki je bil predsednik Partizana. Nogometaši smo bili sicer sekcija Partizana. Nogometna ekipa se je okrepila zlasti, ko so v kasarno prišli vojaški gojenci in oficirji iz Zrenjanina in se vključili v loški nogomet. Tedaj je loški klub igral v kvalifikacijah za jugoslovanski pokal in žal tesno izpadel proti Varaždinu, sicer bi v zaključnem delu igrali proti Crveni zvezdi. Klub je igral v Gorenjski ligi in bil vsa leta 1. ali 2., dvakrat pa je celo igral v kvalifikacijah za republiško ligo, izločil pa jih je ljubljanski Slovan.

Pogoji za nogomet so bili v Ljubljani povsem drugačni kot v loškem nogometu – redni treningi, tuširanje po tekmah, bivanje v hotelu ob gostovanju pri Braniku.

Kot pripoveduje Stane:«V Loki smo dobili garderobo, leseno barako ob igrišču šele leta 1960, dotedaj pa nismo imeli nobenih garderob. V telovadnici Partizana nam je pozimi Štekl (Boštekel) zakuril, da smo se umili in preoblekli, zato smo imeli igralci plašče, v katerih smo šli do igrišča v Puštalu (slika igralcev v plaščih), po tekmi pa smo se umili kar v Sori«.

Stane Grahek je bil tudi med pionirji loških kajakašev.

V drugi polovici šestdesetih leti je bil zadolžen za organizacijo loške veslaške poslovalnice LBD. Pomagal je pri organizaciji tekmovanj in potovanj na tekme. Kot pripoveduje sam, se spomni dogodka, ko mu je pred odhodom na tekmo v Spitalu leta 1968 direktor Peksa Ciril Jeras omogočil nakup trenerk z napisom Peks, nato pa so bili v centrali LBD Ljubljana kar huđi na Ločane, češ, kaj se gredo!? Tudi sicer ima Stane Grahek na obdobje dela z veslači v Loki lepe spomine.

Marjan Luževič, 2017